

CARLES MIRET, MESTRE DE P-5 DEL GAZIEL

El Punt Avui / Carles Miret, mestre de P5 en una escola de Sant Feliu de Guíxols assegura que va triar aquesta feina per vocació i que molts amics ara es canviarien per ell. A Catalunya, menys del 2% dels educadors de les escoles bressol són homes, i el mateix percentatge es repeteix a l'educació infantil. Mentre les dones han entrat amb força en la medicina i van fent avenços en moltes carreres científiques, els homes es resisteixen a entrar a l'escola sense que es percebi cap canvi en les generacions més joves. Que als homes no els interessi educar els més petits diu molt de l'educació que ells han rebut i dels rols que han assumit. Uns models que els adults del futur seguiran transmetent si aquest cercle no es trenca mai.

Assegura que es dedica a l'ensenyament perquè és la seva vocació i anima els possibles aspirants a mestre a deixar de banda els prejudicis.

-Com ho porta, el fet de ser l'únic mestre home d'educació infantil de la seva escola?

Bé. Faig la feina que m'agrada des de fa quinze o setze anys.

-Per què va estudiar educació infantil?

És vocacional. No ha estat de rebot ni res d'això. Sempre he estat a gust en entorns on hi havia nanos, m'agradava jugar amb ells. Alguns mestres em deien que ni borratxo em fes mestre, perquè no es guanyen bé la vida i tenen molts maldecaps, però jo ho vaig triar.

-Quants nois hi havia, estudiant amb vostè?

N'hi havia quatre, dos dels quals eren Mossos d'Esquadra, que ho feien per tenir punts. Un altre va fer educació infantil, però anava més pel vessant d'educador social, i també li anava bé aquesta carrera. De mestre, només en volia fer jo.

-El seu entorn s'estranyava que hagués triat aquesta carrera?

Sí, però ara tots els meus amics es canviarien per mi. La majoria d'ells, quan pleguen encara tenen feina per fer i molts maldecaps.

-Hi ha molts estereotips sobre la feina que han de fer els homes i les dones?

Sí, hi ha diferents rols sexuals. No hi ha infermers, tot són infermeres. I quan algú surt un xic de la norma, sobresurt més, i la gent s'hi fixa més.

-Què pot aportar, un home, a l'etapa d'educació infantil?

Jo, primer de tot, sóc professional i ho sóc tant com les meves companyes. Els nans s'acostumen de seguida al fet que el mestre sigui un home encara que fins aleshores només hagin tingut dones.

-Per què hi ha tants pocs homes mestres en les primeres etapes?

Perquè és una feina que està encasellada en el món femení. Cadascú hauria de fer el que li agradi.